

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa články 56, 57 a 52 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, judikatúra Súdneho dvora v oblasti herných a stávkových služieb uvedená najmä v rozsudkoch Gambelli (vec C-243/01), Placanica (vec C-338/04), Costa a Cifone (spojené veci C-72/10 a C-77/10) a v rozsudku Laezza (vec C-375/14), a judikatúra v oblasti daňovej diskriminácie uvedená najmä v rozsudkoch Lindman (vec C-42/02), Komisia proti Španielsku (vec C-153/08), a Blanco a Fabretti (spojené veci C-344/13 e C-367/13) a zásady práva Únie o rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie aj so zreteľom na rozsudok ústavného súdu z 23. januára 2018 vykladať v tom zmysle, že odporujú vnútroštátnej právnej úprave, ako je predmetná talianska právna úprava, ktorá stanovuje, že jednotnej dani zo stávok a tipovacích súťaží podľa článkov 1 a 3 legislatívneho dekrétu č. 504 z 23. decembra 1998, zmeneného článkom 1 ods. 66 písm. b) zákona o stabilite z roku 2011, podliehajú vnútroštátni sprostredkovatelia prenosu herných údajov na účet prevádzkovateľov stávkovania usadených v inom členskom štáte Európskej únie, najmä majúcich charakteristiky spoločnosti Stanleybet Malta Ltd. a prípadne tí istí prevádzkovatelia stávkovania spoločne a nerozdielne s ich vnútroštátnymi sprostredkovateľmi?
2. Majú sa články 56, 57 a 52 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, judikatúra Súdneho dvora v oblasti herných a stávkových služieb uvedená najmä v rozsudkoch Gambelli (vec C-243/01), Placanica (vec C-338/04), Costa a Cifone (spojené veci C-72/10 a C-77/10) a v rozsudku Laezza (vec C-375/14), a judikatúra v oblasti daňovej diskriminácie uvedená najmä v rozsudkoch Lindman (vec C-42/02), Komisia proti Španielsku (vec C-153/08), a Blanco a Fabretti (spojené veci C-344/13 e C-367/13) a zásady práva Únie o rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie aj so zreteľom na rozsudok ústavného súdu z 23. januára 2018 vykladať v tom zmysle, že odporujú vnútroštátnej právnej úprave, ako je predmetná talianska právna úprava, ktorá stanovuje, že jednotnej dani zo stávok a tipovacích súťaží podľa článkov 1 a 3 legislatívneho dekrétu č. 504 z 23. decembra 1998, zmeneného článkom 1 ods. 66 písm. b) zákona o stabilite z roku 2011, podliehajú iba vnútroštátni sprostredkovatelia prenosu herných údajov na účet prevádzkovateľov stávkovania usadených v inom členskom štáte Európskej únie, najmä majúcich charakteristiky spoločnosti Stanleybet Malta Ltd. a nie aj vnútroštátni sprostredkovatelia prenosu herných údajov na účet prevádzkovateľov stávkovania – štátnych koncesionárov vykonávajúcich rovnakú činnosť?
3. Majú sa články 56, 57 a nasl. Zmluvy o fungovaní Európskej únie, judikatúra Súdneho dvora v oblasti herných a stávkových služieb a zásady práva Únie o rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie aj so zreteľom na rozsudok Corte Costituzionale (Ústavného súdu z 23. januára 2018 vykladať v tom zmysle, že odporujú vnútroštátnej právnej úprave, ako je predmetná talianska právna úprava uvedená v článku 1 odsek 644 písm. g) zákona č. 190/2014, ktorá ukladá vnútroštátnym sprostredkovateľom prenosu herných údajov na účet prevádzkovateľov stávkovania usadených v inom členskom štáte Európskej únie, najmä majúcim charakteristiky spoločnosti Stanleybet Malta Ltd. a prípadne tým istým prevádzkovateľom stávkovania spoločne a nerozdielne s ich vnútroštátnymi sprostredkovateľmi povinnosť uhradiť jednotnú daň zo stávok v zmysle legislatívneho dekrétu č. 504/1998 z paušálneho daňového základu rovnajúceho sa trojnásobku priemerného zberu uskutočneného v provincii, v ktorom sa nachádza prevádzka alebo zberné miesto, vyplývajúceho z údajov zaznamenaných v národnom systéme za obdobie, ktoré predchádza referenčnému obdobiu?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Taliansko) 12. decembra 2018 – AQ a i./Corte dei Conti a i.

(Vec C-789/18)

(2019/C 112/30)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: AQ a i.

Žalovaní: Corte dei Conti, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Inps-Gestione

Prejudiciálne otázky

1. Bráni článok 3 ods. 2 a 3 ZEÚ, články 9, 45, 126, 145, 146, 147, článok 151 prvý odsek ZFEÚ, článok 15 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie a články 3 a 5 európskeho piliera sociálnych práv takému vnútroštátnemu ustanoveniu, ako je článok 1 ods. 489 zákona č. 147/2013 v rozsahu, v akom toto pravidlo podnecuje orgány talianskej verejnej správy, aby pri prijímaní pracovníkov alebo pridelovaní úloh uprednostňovali pracovníkov, ktorí už majú nárok na dôchodok poskytovaný talianskymi verejnoprávnymi orgánmi sociálneho zabezpečenia?
2. Bráni článok 106 ods. 1 a článok 107 ZFEÚ takému vnútroštátnemu ustanoveniu, ako je článok 1 ods. 489 zákona č. 147/2013, ktoré umožňuje orgánom talianskej verejnej správy zapojeným do hospodárskych činností, ktoré upravujú články 101 a nasl. ZFEÚ, zamestnať osoby, ktoré súhlasili s tým, že sa úplne alebo sčasti vzdajú zodpovedajúcej odmeny, čo umožňuje úsporu nákladov, ktorá môže zvýhodniť tieto správne orgány v hospodárskej súťaži s inými hospodárskymi subjektmi?
3. Bránia články 2, 3, 6 ZEÚ, článok 126 a článok 151 prvý odsek ZFEÚ, článok 15 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie, ako aj článok 3 a článok 7 písm. a) európskeho piliera sociálnych práv takému vnútroštátnemu ustanoveniu, ako je článok 1 ods. 489 zákona č. 147/2013, ktoré umožňuje, aby za podmienok v ňom definovaných sa pracovník právoplatne celkom alebo sčasti vzdal svojej odmeny, aj keď je cieľom tohto vzdania sa len zabránenie strate jeho zamestnania?
4. Bránia články 2, 3 a 6 ZEÚ, článok 14, článok 15 ods. 1, článok 126 a článok 151 prvý odsek ZFEÚ, článok 31 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie, ako aj články 5, 6 a 10 európskeho piliera sociálnych práv takému vnútroštátnemu ustanoveniu, ako je článok 1 ods. 489 zákona č. 147/2013, ktoré za podmienok v ňom definovaných umožňuje, aby pracovník vykonával svoju prácu v útvere talianskej verejnej správy tak, že sa úplne alebo sčasti vzdá zodpovedajúcej odmeny, aj keď toto vzdanie sa nie je spojené so žiadosťou zmenou organizácie práce, netýka sa pracovnej doby, ani kvantity a kvality požadovanej práce a zodpovednosti, ktorá z nej vyplýva, a teda aj vtedy, keď vzdanie sa časti odmeny vedie k významnej zmene synalagmatického charakteru pracovného vzťahu ako z hľadiska proporcionality medzi odmenou na jednej strane a kvalitou a kvantitou práce na strane druhej, tak preto, že pracovník je povinný vykonávať svoju pracovnú činnosť za podmienok, ktoré nie sú optimálne, čo ho podnecuje k tomu, aby pracoval s menším nasadením a je dôvodom nižšej efektivity verejnej správy?
5. Bránia články 2, 3 a 6 ZEÚ, článok 126 a článok 151 prvý odsek ZFEÚ, článok 15 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie a článok 6 európskeho piliera sociálnych práv takému vnútroštátnemu ustanoveniu, ako je článok 1 ods. 489 zákona č. 147/2013 v spojení s článkom 23b ods. 1 nariadenia s mocou zákona č. 201/2011 premeneného na zákon č. 214/2011, v rozsahu, v akom tieto pravidlá umožňujú alebo ukladajú talianskej verejnej správe, aj v priebehu pracovného pomeru, znížiť pracovníkovi odmenu podľa hornej hranice odmeny, na ktorú odkazuje uvedený článok 23b ods. 1 nariadenia s mocou zákona č. 201/2011 zmeneného na zákon č. 214/2011, teda v dôsledku nepredvídateľnej udalosti a v každom prípade s použitím mechanizmu, ktorý nie je okamžité pochopiteľný a napriek informáciám poskytnutým pracovníkovi na začiatku pracovného pomeru?
6. Bránia články 2, 3 a 6 ZEÚ, články 8 a 126 ZFEÚ, články 20 a 21 Charty základných práv Európskej únie a články 10 a 15 európskeho piliera sociálnych práv takému vnútroštátnemu ustanoveniu, ako je článok 1 ods. 489 zákona č. 147/2013, ktoré za podmienok v ňom definovaných ukladá orgánom talianskej verejnej správy znížiť odmeny pracovníkom, ktorí majú nárok na dôchodok poskytovaný verejnoprávnym orgánom sociálneho zabezpečenia, čo znevýhodňuje týchto pracovníkov, pretože majú k dispozícii iné hospodárske zdroje, a odrádza od predĺženia aktívneho života, súkromnej hospodárskej iniciatívy a vytvárania a rastu súkromného majetku, ktoré sú však bohatstvom a prínosom pre národ?